

"Η μυρμηγκοφωλιά"

Απρίλιος του 2016

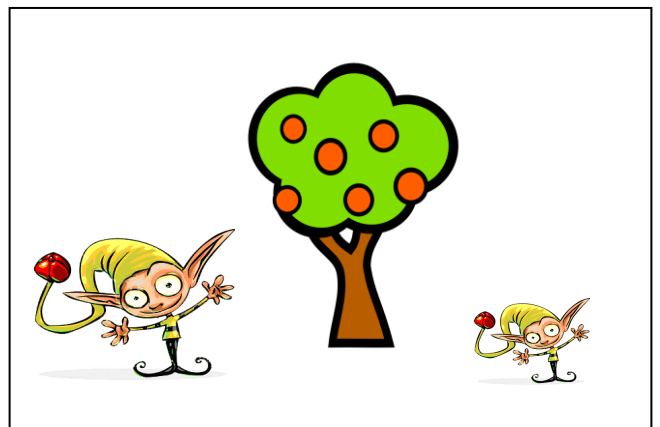
Η εφημεριδούλα του Β2

Επίσκεψη στα μακαρόνια «Μέλισσα»
Η χαρά μας πολύ μεγάλη!!

Η γιορτούλα του Β2

Επίσκεψη στο εργοστάσιο
«Μέλισσα»
Μέσα στο χειμώνα πήγαμε
στη «Μέλισσα». Στην
αρχή μας μίλησε ένας
κύριος και μετέφερε
σανε τα άσπρα σκουφά-
κια. Μας έδειξαν τα
διάφορα μηχανήματα
που έχουν για να γίνουν
τα μακαρόνια. Στο τέλος,
βγάλαμε τα σκουφάκια
και μας έδωσαν από
ένα σακουλάκι μακα-
ρόνια.

« Τα καλικατζαράκια »
Η χριστουγεννιάτικη διοργάνωση
στο σχολείο ήταν υπέροχη!
Η δική μου τάξη ανέβασε το
έρχο « Τα καλικατζαράκια
της αδελάσσης προικτίνας »
Όλα τα παιδιά πήραμε από ένα
ρόλο και ένα παιχνίδι.
Τρέχανε οι καλικατζαράκι στην
σκήνη και κάνουνε σαματά!
Η μητέρα ψιναζε για τις
σκαλαριές τους εμάς...
Τα καλικατζαράκια ανεβαίνουν
κάθε χριστούγεννε από τα
βάθη της της, πριονίζοντας
το δέντρο της της.
Φευχουν τα φύλλα όταν ο
παππός ρίχνει τον σταυρό
και αχιάζει τα νερά.
Μέχρι τότε κάνουνε σαματιές
και οι μαμάδες κατηγορούν
τα παιδιά τους!
Ευχομαι να ζανακανουμε τέτοια
διοργάνωση!

Γνωριμία με τον Ιπποκράτη τον Πατέρα της Ιατρικής

Η ΜΕΝ ΤΕΧΝΗ

ΜΑΚΡΑ

Εκείνο όμως που τον ονόμασε «Πατέρα της Ιατρικής» ήταν μια σπουδαία ανακάλυψη: Επτά ολόκληρα χρόνια στην Αθήνα υπήρχε μια τρομερή αρρώστια, ο λοιμός. Ο Ιπποκράτης παρατήρησε ότι με τη φωτιά η αρρώστια έφευγε. Είπε στους Αθηναίους να καίνε μεγάλες φωτιές μέρα-νύχτα. Έτσι γκρίζωσε την πόλη.

ΟΙ ΔΕ

Στην τάξη μου κάθε παιδί έφερε από ένα βότανο για να κάνουμε ένα ρόφημα. Η κυρία έφερε μία κασαρόλα κι ένα γκαζάκι. Γέμισε την κασαρόλα μεν νερό, άναψε και το γκαζάκι και άρχισεν να βράζει το νερό. Μετά ρίξαμε το βότανο, δηλαδή χαμομήλι, τσάι, μασκομήλο, μέντα και βράζει το ρόφημα. Η κυρία έδωσε στον καθένα να δοκιμάσει. Ήταν ένα μείγμα που θα ήθελα να ξανάκονουσε.

ΒΙΟΣ ΒΡΑΧΥΣ

Κατασκευή ψηφιδωτού με τον αφορισμό του Ιπποκράτη «Η μεν τέχνη μακρά ο δε βίος βραχύς»

Η συλλογή των βοτάνων μας για το
ρόφημα...φασκόμηλο, τσάι Ολύμπου,
τσάι Κρήτης, μέντα, χαμομήλι!!

Τοποθετούμε τα βότανα στην κατσαρόλα και μόλις βράσουν εισπνέουμε τα αιθέρια έλαια...
Έτοιμο το ζεστό και θεραπευτικό μας ρόφημα. Σερβίρουμε και πίνουμε... στο όνομα του Ιπποκράτη!!

Επίσκεψη στο μνημείο του Ιπποκράτη

...Και την Ιατρική σχολή

Επίσκεψη στον Ιπποκράτη
Μια χειμωνιάτικη μέρα
πήγαμε επίσκεψη στο
μουσείο του Ιπποκράτη. Ο
Ιπποκράτης είναι ο πατέρας
της Ιατρικής και η
νόση μας έχει ένα
όραμα για να τον
τεμίσσει. Μέσα στο
μουσείο είδαμε εικόνες,
φωτογραφίες με τα
ιατρικά εργαλεία του
Ιπποκράτη και σκελετούς
Επίσης, είδαμε τα
έρχα του Ιπποκράτη
και τον όρκο του.

Καλωσορίσαμε την άνοιξη με το έθιμο τα Χελιδόνια

Πριν από πολλά χρόνια στο χωριό του παππού μου το Νεοχώρι Καρδίτσας που βρίσκεται στη λίμνη Πλαστήρα, κάθε πρώτη Μαρτίου γιορτάζουν το έθιμο της χελιδόνας. Τα παιδιά του χωριού γυρνούσαν από σπίτι σε σπίτι κρατώντας στο χέρι τους ένα ξύλινο παιχνίδι με ένα χελιδόνι και τραγουδούσαν το παρακάτω τραγούδι και έτσι καλωσόριζαν την άνοιξη

Λέει λέει η χελιδόνα
και λαλούν τα χελιδόνια
Μαρτίς μας ήρθε
που 'ναι και λαλείτε
θάλασσα κι αν πέρασα
βασιλιά χαιρέτησα
Τι χυρέυεις χελιδόνα,
θέλω αβγά σαρακοστά,
και πεντη - πενήκοστα
για να σαρακοστάνεψουμε
να πεντηκοστάνεψουμε
για τη μάνα του πουλιού
και του χελιδονιού.
ΚΑΛΟ ΜΗΝΑ

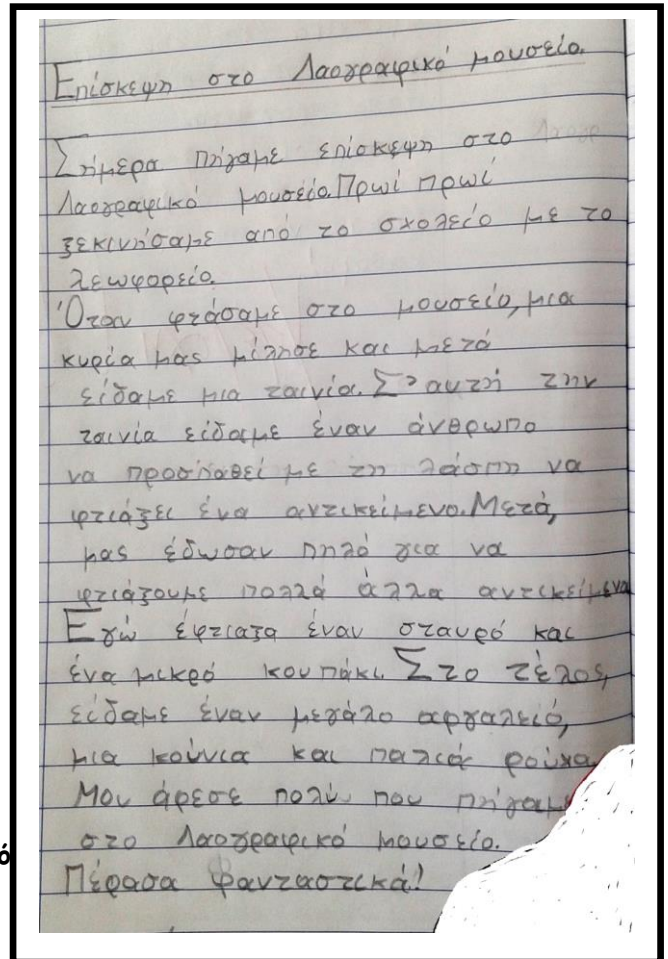
Από την επίσκεψή μας στο Λαογραφικό μουσείο της Λάρισας

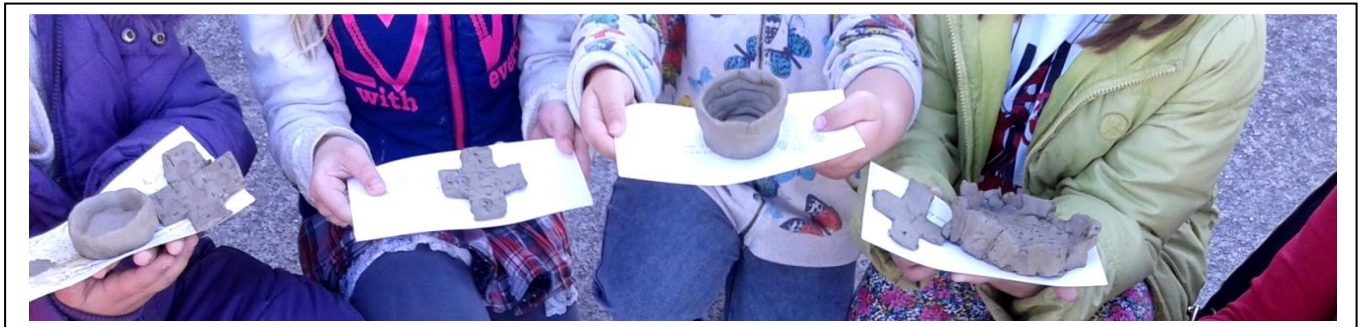
Ακούσαμε, είδαμε...

Δημιουργήσαμε
Στο εργαστήρι με πηλό

Και να το το αποτέλεσμα της δημιουργίας μας...

Έκθεση αντικειμένων από μια άλλη εποχή

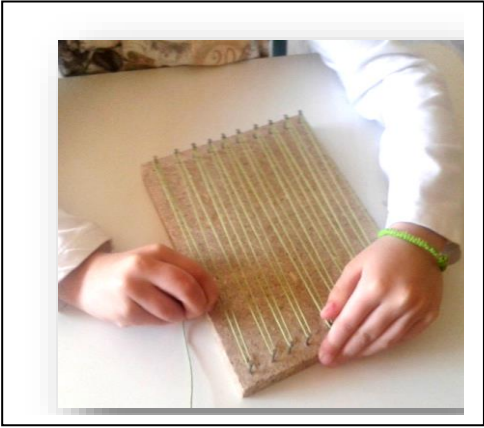
Παρουσιάσαμε τα αντικείμενα στην τάξη και μιλήσαμε για την ιστορία τους

Το σίδερο είναι ένα αντικείμενο που το χρησιμοποιούμε από παλιά. Παλιά όμως ήταν διαφορετικό. Ήταν μαύρο και πολύ βαρύ. Ήταν σιδερένιο και μέσα βάταμε κάρβουνα. Είχε δεξιά, αριστερά κι από πίσω τρύπες. Πάνω είχε ένα ξύλινο χερούλι για να το κρατάμε για να σιδερώσουμε. Έχει ένα ζετίο η γιαγιά μου.

Περιγράψω ένα παλιό αντικείμενο
Το στιπόχαρτο
Στα παλιά τα χρόνια δεν υπήρχαν στιλό. Όμως υπήρχε το στιπόχαρτο. Το στιπόχαρτο είναι ένα ξύλινο αντικείμενο που το χρησιμοποιούσαν με την ρένα και το μελάνι. Ρουτούσαν ένα ξυλάκι που έμαζεν σαν μολύβι και το ρουτούσαν μέσα στο μελάνι. Επόμενη όταν έγραφαν με αυτό το ξυλάκι δεν στέγνωσε εύκολα και γι' αυτό πέραν το στιπόχαρτο και το ρουτούσαν πάνω στο χαρτί για να στεγνώσει.

Αχ αυτό το αργαλειό σου...

Την προηγούμενη εβδομάδα στο σχολείο ασχοληθήκαμε με τη δημιουργία υφαντών. Η κυρία μας έδωσε μικρούς αργαλειούς και εμάς αργάστα με νήμα. Έχω διαλέξει γέφυρα, ήσαν η πρώτη φορά που χρησιμοποίησα αργαλειό και εντυπωσιάστηκα. Κρατούσα ένα τσιμπιδάκι και έπρεπε να το βάλω σε μια γραμμή υφαντός. Μετά έπλεκα στον αργαλειό και το υφαντό ήσαν έτοιμο. Το αποτέλεσμα ήσαν υπέροχο και το υφαντό το κρέμασε σε ένα αόρατο σκονί στην εξωτερική σκοτεινή.

Τα υφαντά μας έτοιμα!!!

Η κυρά Σαρακοστή

Η κυρά - Σαρακοστή

Η κυρά Σαρακοστή είναι ένα παλιό έθιμο. Το φτιάχνανε οι γιαγιάδες μας με αλεύρι και νερό. Είναι μια χιναίκα με σταυρωμένα χέρια, χωρίς στόμα και με επτά πόδια. Στο κεφάλι της βάζανε ένα σταυρό. Το στόμα της δεν υπήρχε γιατί δεν έτρωγε λάχο, νησισιά και τα πόδια της είναι επτά όσες και οι εβδομάδες της νησισιάς μέχρι το Πάσχα. Κάθε βδομάδα που περνούσε κόρανε και ένα πόδι, και έτσι μετρούσαν τις εβδομάδες.

Η κυρά-Σαρακοστή είναι ένα παλιό ελληνικό έθιμο. Είναι οι 7 εβδομάδες από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι την Κυριακή του Πάσχα, δηλαδή και η κυρά-Σαρακοστή έχει 7 πόδια. Ένα πόδι για κάθε εβδομάδα. Την περίοδο αυτή νηστεύουμε όχι μόνο από φαγητά αλλά και από κακές συνήθειες.

Στα παλιά χρόνια στα χωριά οι άνθρωποι δεν είχαν ηλεκτρικό. Στο λαχό τους την Καθαρή Δευτέρα ζήριωναν με αλεύρι και νερό μια χιναίκα με ένα σταυρό στο κεφάλι γιατί προσέγγιζε, χωρίς στήριξη χιτώνων με τα χέρια σταυρωμένα όπως όταν προσευχόμαστε και με 7 πόδια όπως είναι οι εβδομάδες μέχρι το Πάσχα. Κάθε Κυριακή έβρανε ένα ποδάρι και έτσι υπολόγιζε πόσες εβδομάδες μέναν μέχρι το Πάσχα. Το τελευταίο ποδάρι το έκοβαν το Μεγάλο Σάββατο και το έβαζαν σε ένα ζερό σέλο ή καρύδι και όποιος το έβρισκε ζων έφρανε ζύλη.

Την κυρά Σαρακοστή που είναι υψος παλιό. Οι γιαγιάδες μας τη φτιάχναν με αλεύρι και νερό. Για στομάχι της φρούσαν στο κεφάλι της σταυρό και το στόμα της ζιλιώναν.

Γιατί νηστεύε υαίρο!

Και μετρούσαν τις ημέρες με τα πόδια της τα επτά κόρανε ένα την εβδομάδα μέχρι να'ρσει η Πασχαλιά.

Φύτευση σπόρων

Για να ομορφύνει η γάζη μας αποφασίσαμε να φέρει ο καθένας από ένα λουλούδι. Εχώ πήρα δύο γλαστράκια με χώμα και σποράκια για να τα φυτέψουμε. Βάλαμε τα σποράκια μέσα στο χώμα και τα ποτίσαμε. Άλλα παιδιά έφεραν φακές, φασόλια και άλλα λουλούδια. Με τη βοήθεια του ήλιου και του νερού σε λίγο καιρό θα έχουμε στην γάζη μας τα ωραιότερα λουλούδια.

Σήμερα στο σχολείο φυτέψαμε πολλά λουλούδια. Πριν από μέρες η κυρία μας ζήτησε να πάμε στο σχολείο σπόρους λουλουδιών και γλαστράκια με χώμα. Σήμερα μέσα στα γλαστράκια βάλουμε τους σπόρους και τους σκεπάσαμε με λίγο χώμα. Τους ρίξαμε λίγο νερό και τα αφήσαμε δίπλα στο παράθυρο.

Τώρα κάθε μέρα τα ποτίζουμε προσεκτικά. Αγαπώ πολύ τα λουλούδια της γάζης γιατί την ομορφαινούν!

Βιβλιοπαρουσίαση για την Παγκόσμια Ημέρα του βιβλίου

Το ταξίδι της παπλωματρός.

Η παπλωματρός ήταν ένα πλούσιο κορίτσι που τα είχε όλα. Δεν της έλειπε τίποτα. Ζούσε σε ένα χωριό που είχε χιμαούρα τείχη. Οι παπλωματρές λέγανε σε όλους ότι οποιος βγει από τα τείχη θα χαθεί για πάντα. Η παπλωματρός ένα βράδυ βγήκε από τα τείχη και βρήκε ένα χωριό με φτωχούς. Γύρισε στο χωριό και είπε σε όλους ότι θα φύγει από το χωριό για πάντα. Με το δαχτυλίδι της μαμάς της αγόρασε πολλά υφαντά. Έφτιαχνε παπλωμάτα και τα έδινε στους φτωχούς. Έτσι έγινε ευτυχισμένη.

Το Δέντρο που έδινε.

Είναι μια ιστορία που αναφέρεται στην αγάπη που είχε μια μηλιά σ' ένα αγόρι.

Το δέντρο έδινε πάντα πολλά πράγματα στο αγόρι. Το αγόρι όσο μεγάλωνε τόσο πιο πολλά πράγματα ζητούσε.

Πέρασαν τα χρόνια, το δέντρο απέμεινε ένα κοτσουρο ενώ το αγόρι έγινε ένας γέρος άνθρωπος. Όταν συναντήθηκαν τελευταία φορά ένιωσαν τι σημαίνει πραγματική αγάπη.

Πραγματική αγάπη σημαίνει ότι σου δίνω χωρίς να μου το ανταποδώσεις. Τότε είσαι πραγματικά ευτυχισμένος.

Το βιβλίο που θα σας παρουσιάσω έχει τίτλο: «Μια μηλιά πώς δημιουργήθηκε το σύμπαν.» Είναι πολύ ενδιαφέρον και πιστεύω πως θα σας εντυπωσιάσει! Θα μάθετε για τους πλανήτες, τα αστέρια, τη δημιουργία της γης και των ανθρώπων, καθώς επίσης και για την επισκευή των ανθρώπων στο φεγγάρι. Είναι σίγουρος πως αυτό το βιβλίο όλοι σας θα το λατρέψετε.

Λίμερικ για τα ζώα

Ήταν μια καμηλοπάρδαλη
που χυρνούσε στο παζάρι
και όσο χκρινιάζε και
βαριόταν.
η χκρινιέρα καμηλοπάρδαλη.

Ήταν ένα κουνελάκι
άσπρο σαν κουκιάκι
za καρόζα μασουλούσε
και τον κώμο τον χαλούσε
το άζακζο το κουνελάκι.

Το καλό το ποντικάκι κάθισε
κοντά στο τζάκι για να ηθεί
ένα καφεδάκι.
Αχ το καλό το ποντικάκι.

Ήταν ένα κουνελάκι
που έτρωγε ένα καροτάκι.
όπως δάγκωσε ένα ζυθάκι
και του σπασε το μπροστινό δοντάκι.
Αχ! τ' ηπόδεκτο κουνελάκι.

Ήταν ένα λιοντάρι
που έτρωγε πολύ χορτάρι
τον άρσε όμως και το παχιό
πάντα μετά το φαγητό
και 'αζε συχνά απ αυτό το παχιό
μου 'χει στρίψει το μυαλό.
Το πεινασμένο λιοντάρι.

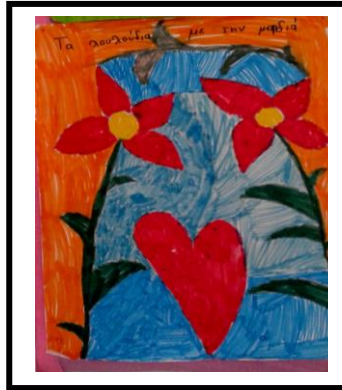
Ήταν ένας λύκος, με δόντια κοφτερά.
και έτρωγε όυνη χείρα όσι
έβρισκε μπροστά. Επάνω στο
βουνό είχε ένα λημέρι, και το
βράδυ ξάπλωνε και έβλεπε το
αστέρι. Ο Βαριεστημένος λύκος

1 Ένα δελφίνι όλο γάιρη
2 μέσα στο νερό χοροπηδάει
3 και όλο γελάει και μιλάει
4 και τους ανθρώπους βοηθάει
5 το έξυπνο το δελφινάκι!

«Τα ψηλά βουνά»

Την Παρασκευή 8 Απριλίου η Α και η Β τάξη του σχολείου μου πήγε να δει μία παράσταση («Τα ψηλά βουνά») που είναι και σε βιβλίο που έγραψε ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου. Οι ήρωές του θεάτρου ήταν επτά μεγάλα αγόρια, ένα κορίτσι και ένας βοσκός που έβοσκέ το βιόδι. Από την παράσταση μου άρεσε ο Γιαννούλης, Ηρακλής και στο βουνό που είχε πάει ήθελε να φιλάξει ένα Ζαχαροπράσινο. Πέρασανε πολύ ώρα και θα ήθελα να ζηλεύω την παράσταση.

«Τα ψηλά βουνά»
Μια παρέα μικρών μαθητών κάνει διακοπές στα ψηλά βουνά. Εκεί δεν υπάρχουν ανέμους, έχει όμως ποτάμια, πηγές, βουνά, καθαρό αέρα, κειμήλια παιδιών!
Εκεί υπάρχει και ένας βοσκόπουλο, το οποίο είναι αγρόφιλο και αυτή η παρτίδα θα του μαγειρέψει ψάσματα. Επίσης μαθαίνουν να φάβου, να χτίσουν, να μαγειρεύουν και να έρουνται, ο ένας του άλλου. Εκεί θα αφηγηθούν το πάθος και ότι υπάρχει εκεί, όλα αυτά η παρτίδα θα απολαύσει, ότι ο ικανότερος θα γίνει αρχηγός τους.

Χτύπησε το κουνούρι. Όλοι μπήκαμε σε γραμμές. Ήρθαν και τα λεωφορεία. Μπήκαμε στα λεωφορεία και αμέσως ξεκινήσαμε. Σε 15 λεπτά φτάσαμε στο θέατρο. Καθίσαμε στις θέσεις μας. Είχαμε αγηνία για το έργο του Ζ. Παπαντωνίου. Μόλις έκλεισαν τα φώτα άρχισε η παράσταση. Ήταν 5 παιδιά που πήγαν κατασκηνωθή στο βέλος. Είχε καταλάβει ότι πρέπει να βοηθήσει πρώτα τους φίλους και μετά τον εαυτό μας γιατί στην κατασκηνωθή είμαστε όλοι μια ομάδα και πρέπει να συνεργαστούμε. Μου άρεσε που συνεργάζονταν όλοι η ομάδα δια να κάνουν διάφορα πράγματα όπως προτάσανε

το βέλος, έμαθαν να βρίσκουν τροφή να τρώνε, μόνι τους χωρίς τους γονείς τους. Συγκινήθηκα όταν ο ένας φέρονε τον άλλο. Όταν θυρώσαμε στο σχολείο οι περισσότεροι από μας ήμασαν πολύ συγκινημένοι και κίλισαν για το έργο αλλά και ένθυστοι στην εκτέλεση. Είχαμε στο θέατρο να βλέπουμε τέτοιες ωραίες παραστάσεις όπως κι αυτή.

Μια ομάδα παιδιών πήγαν κίλοβα στο ψηλό βουνό. Εκεί φτιάχτηκαν λουλάκια και έστησαν τις καλπίδες τους. Μία μαγεμένη και έφαγαν το πιο ωραίο φαγητό που κίποταν. Την άλλη μέρα έκαναν εξερεύνηση στο βέλος και συνάντησαν τη φίλη και τον Λάμπρο. Όταν τελείωσαν οι διακοπές πήγαν τον Λάμπρο στην πόλη για να φτιάξουν ψάσματα.
Μ'έκανε εντύπωση που ο Λάμπρος έμαγε ψάσματα.
Μου άρεσε πολύ η παράσταση, μαγειρί να τον ζαυήματα. Παιδιά να διαβάζω και το βιβλίο.

Τα είκοσι πέντε παιδιά κάποιον εσχολίου, πήραν μία απόφαση ότι θέλουν να περάσουν το καλοκαίρι τους, όμορφα στα ψηλά βουνά.
Για μερικές μέρες μίγαν μαγειρία από τους γονείς τους. Είχαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους και να περάσουν υπερόχα.
Επίσης μάθανε να δουλεύουν ομαδικά, να σερβίζουν ο ένας τον άλλο και να είναι ενωμένοι σαν χροθιά.
Κάποια στιγμή η παρέα θυρωρίστηκε με ένα βοσκό που είχε ένα εκούρο, αλλά ο κορμμένος δ'ν ήφερε ψάσματα. Όμως με την βοήθειά τους έχι μόνο έμαθε ψάσματα, αλλά έγινε και δάε καλός.
Τελικά όλοι μαζί, πέρασαν ένα αβέλο στο καλοκαίρι.

Η παράσταση «Τα ψηλά βουνά»
Στο τέλος της παραστάσεως εφελιάσαμε πήγαμε να την τάξουμε στο θέατρο για να δούμε την παράσταση «Τα ψηλά βουνά»
Μια παρέα παιδιών που έμαθαν πέναντι το καλοκαίρι μόνι στα βουνά. Εκεί μαθαίνουν να ζουν σε ομάδες, να εργαζονται, να μαγειρεύουν, να κείζουν και να φάβουν. Μαθαίνουν να ζήσουν και να ξεπερνούν τις δυσκολίες. Μαθαίνουν χρήματα σε έναν βοσκό. Τέλος μαθαίνουν τις ομορφές της φύσης, τα ποτάμια, το καθαρό αέρα, τις κίρωδες των αγρών, ολούδι, το θέαμα των πέδων και των ελαστών, τα κίληματα των παιδιών, τα βιόματα των ζώων.
Μου άρεσε πολύ αυτή η παράσταση, γιατί ήταν αστεία και πέρασε φανταστικά!

Τα έθιμα του Πάσχα

Γράφω το έθιμο του Πάσχα
 Την μεγάλη εβδομάδα πάμε
 στο χωριό του μπαμπά μου
 Επει θα συναζηθούμε τις
 ζαδέλφες μου με τους φίλους
 μου. Την ημέρα θα έχει παχνίδι
 και το βράδυ η γιαγιά θα μας
 πάει στην εκκλησία. Την Μεγάλη
Τεσσαρτη το απόγευμα πάμε
 στην εκκλησία για να μας
 χρυσώσει ο παπάς. Την Μεγάλη
Πέμπτη η γιαγιά μας γίννει
 κερι μας μεζουράει το ύψος
 μας και ψιλάχνει λαμπάδα
 για με αυγό για να το
 κρεμάσουμε το βράδυ στα
Χεράκια του Χριστούλη που
 θα πάμε. Θα βρούμε και τα
 κόνιτρα αυγά με διάφορα
 σχέδια. Θα μαζέψουμε
 από τον κήπο για να τα πάμε
 στον Χριστούλη. Το βράδυ
 της Μεγάλης Πέμπτης τα κορίτσια

ξεκινάμε το σόλιμα του
 Επιστάριου. Την Μεγάλη Παρασκευή
 το πρωί θα επισκεφτούμε
 όλες τις εκκλησίες του χωριού
 για να περάσουμε κέρω
 από τον Επιστάριον. Το βράδυ
 θα γίνει η περιφορά όλων των
 Επιστάριων του χωριού και
 όλοι κρατάμε φαγάρα και η
 καλούρες. Το μεγάλο έαβρασο
 αρχίζουν οι ετοιμασίες για το
 αρύ, το κοκορέτσι και τη
 μα χειρίζομαι. Το βράδυ πολύ
 αρχά φοράμε τα καλά μας
 ρούχα, πατάσα και πάμε να
 κάνουμε Ανάσταση στην εκκλησία.
 Παιρνουμε το άγιο φως από τους
 τη λαμπάδα της γονιάς μας,
 χτυπάμε οι καρδιές δυνατά,
 ψάλλουμε το χριστός Ανέστη -
 Αληθώς Ανέστη και χορεύουμε
 σιζί και τρέψουμε μαγειρίζομαι
 και το ουχίρίζομαι τα κόνιτρα
 αυγά. Τη κυριακή ψήναμε από
 και κόνιτρα και χορεύουμε.

«Τα έθιμα του Πάσχα»

Στο Λιτόχωρο την Μεγάλη
Παρασκευή οι επιστάριον
 βγαίνουν στα στενά δρομάκια
 με την συνοδεία χορωδίας.
 Αντί για σουλούδια είναι
 στολισμένοι με ύψασμα
 και λαμπάκια. Είναι
 υπέροχοι!

Είναι το χωριό της γονιάς
 μου!

Μαθαίνω παίζοντας

ΣΤΑΥΡΟΠΛΕΞΟ

Ι					
Π					
Π					
Ο					
Κ					
Ρ					
Α					
Τ					
Η					
Σ					

- 1) Αυτός που πολεμάει ...
- 2) Το ποτάμι της Λαρίσας ...
- 3) Ο Ιπποκράτης είναι ...
- 4) Του ... η Οδύσσεια
- 5) Τα Χριστουγεννιάτικα ...
- 6) Ένα φρούτο με κόκκινα σπόρια
- 7) Πρωτεύουσα της Ελλάδας
- 8) Ο σταθμός του ...
- 9) Νομός της Κρήτης ...
- 10) Ο ποιητής του εθνικού ύμνου είναι ...

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ

1. Κ Δ Μ Π Ν Α Δ Δ
 2. Α Υ Γ Α Σ Δ
 3. Δ Α Μ Π Δ Δ Δ Δ
 4. Ο Υ Ρ Α Σ Σ Σ
 5. Η Δ Σ Υ Α Δ Δ Δ Δ
 6. Α Δ Α Σ Τ Α Σ Η
 7. Σ Τ Δ Υ Ρ Μ Σ Η
 8. Χ Ρ Μ Σ Τ Δ Σ
 9. Α Ρ Ν Λ

1. Χτυπάει δυνατά από την εκκένωση.
2. Τα βάζουμε στην Μεγάλη Πέμπτη.
3. Την ανάβουμε στην Ανάσταση.
4. Είναι χαλαρός.
5. Ανθίζει το Πάσχα και κινδυνεύει υπέρχα.
6. Την χαρτάζουμε το Πάσχα.
7. Την χαρτάζουμε την Μεγάλη Πέμπτη.
8. Σ ταυρώθηκε για τέρμα.
9. Το ψήνουμε το Πάσχα.

